

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวิ

พ.ศ. ๒๕๒๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวิ พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ของที่ทางราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยทางเรือในเส้นทางที่เรือไทยเดินอยู่และสามารถให้บริการรับขนได้ ต้องบรรทุกโดยเรือไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวิ หรือเป็นของที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมประกาศยกเว้นให้บรรทุกโดยเรืออื่นได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าส่วนราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจนั้นจะเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาเอง หรือโดยผ่านทางตัวแทนหรือผู้รับจัดการขนส่งหรือนำเข้ามาโดยบุคคลอื่นเพื่อส่วนราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจดังกล่าว

เพื่อประโยชน์แห่งข้อนี้ คำว่า “ผู้รับจัดการขนส่ง” หมายความว่า ผู้รับจ้างรวบรวมของและรับทำการขนส่งของนั้น ไม่ว่าโดยทางสาขาหรือตัวแทนของผู้รับจัดการขนส่งหรือผู้รับจ้างรวบรวมของและจัดให้บุคคลอื่นทำการขนส่งจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ทั้งนี้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้รับจัดการขนส่ง

ข้อ ๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมมีอำนาจประกาศกำหนดเส้นทางที่เรือไทยเดินอยู่และสามารถให้บริการรับขนได้ตามข้อ ๑ และจะประกาศกำหนดยกเว้นให้ของบางประเภทที่ต้องใช้เรือที่ลักษณะเฉพาะหรือใช้วิธีการขนส่ง ที่เรือไทยยังไม่พร้อมที่จะให้บริการรับขนของนั้น ไม่ต้องใช้เรือไทยบรรทุกของดังกล่าวในเส้นทางที่กำหนดนั้นก็ได้

ข้อ ๓ การคำนวณค่าธรรมเนียมพิเศษตาม มาตรา ๒๒ ให้คำนวณโดยถือตามอัตราค่าระวางของขมรมสายการเดินเรือที่ใช้อยู่ในเส้นทางเดินเรือที่ทำการขนส่งของนั้นในวันที่ส่งของโดยเรืออื่น แต่ถ้าไม่มีอัตราค่าระวางของขมรมสายการเดินเรือที่ใช้อยู่ในเส้นทางเดินเรือดังกล่าว ให้ใช้อัตราค่าระวางสำหรับของนั้นตามที่ปรากฏในบัญชีแสดงค่าระวางสำหรับเรือที่เรือซึ่งบรรทุกของนั้นจัดทำไว้

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าค่าระวางที่ปรากฏในบัญชีแสดงค่าระวางสำหรับเรือตามวรรคหนึ่งต่ำกว่าค่าระวางตามปกติในการขนส่งของนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนวณค่าระวางเพื่อใช้ในการคิดค่าธรรมเนียมพิเศษโดยเฉลี่ยจากค่าระวางต่ำสุด และค่าระวางสูงสุดสำหรับของประเภทเดียวกันที่ปรากฏในบัญชีแสดงค่าระวางสำหรับเรือที่เรืออื่น

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๒๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ สิงหาคม ๒๕๒๔

ในเส้นทางเดินเรือเดียวกันนั้นทำขึ้นไว้ในระยะเวลาเจ็ดวันก่อนและหลังวันที่ส่งของนั้นโดยเรืออื่น แต่ถ้าไม่สามารถคำนวณค่าระวางโดยวิธีเฉลี่ยดังกล่าวได้ ให้ถือตามค่าระวางที่กรมศุลกากรกำหนดในการคำนวณเงินอากรขาเข้าสำหรับของนั้น

ข้อ ๔ ให้ผู้ซึ่งต้องชำระค่าธรรมเนียมพิเศษนำเงินมาชำระต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เรือซึ่งขนของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร เมื่อพนักงานกำหนดชำระแล้วหากยังมิได้ชำระ ให้คัดดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครั้งต่อปีจากจำนวนเงินค่าธรรมเนียมพิเศษที่ค้างชำระนั้น

ข้อ ๕ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

พลเรือเอก อมร ศรีภายะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบัน จำนวนเรือและจำนวนเที่ยวของเรือไทยที่เดินระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ บางประเทศมีมากพอที่จะให้บริการรับขนของที่ทางราชการองค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศได้โดยสะดวก และทันกับความต้องการใช้ของผู้ส่งหรือนำเข้าแล้ว สมควรส่งเสริมกิจการพาณิชย์นาวีของประเทศโดยการกำหนดให้เรือไทยมีโอกาสนำสินค้าเพิ่มขึ้นเพื่อให้ผู้ประกอบการขนส่งทางทะเลของไทยสามารถขยายกองเรือของตนทั้งในด้านจำนวนเรือและเส้นทางเดินเรือ ซึ่งผลแห่งการนี้จะทำให้ค่าระวางในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศตกได้แก่เรือไทยมากขึ้น อันจะเป็นผลดีต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศในด้านดุลการชำระเงินและเป็นการสร้างงานให้คนไทย ในการจำเป็นต้องกำหนดให้ของที่ทางราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยทางเรือในเส้นทางที่เรือไทยเดินอยู่และสามารถให้บริการรับขนได้ ต้องบรรทุกโดยเรือไทย และกำหนดหลักเกณฑ์ในการคำนวณค่าระวางเพื่อการเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการในการเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ เมื่อมีกรณีส่งของตามที่กำหนด โดยเรืออื่นที่มีใช้เรือไทย ซึ่งมาตรา ๑๑ (๑) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้